

Posudek
na rigorózní práci Jana Schramhausera
„Poškozený v trestním řízení“

Téma předložené rigorózní práce zabývající se postavením poškozeného v trestním řízení a zejména jeho možnostmi uplatňovat vliv na trestní řízení je stále velmi aktuální.

Tato práce je poměrně důkladným a kvalitním zpracováním problematiky postavení poškozeného. Vnější úprava práce je zdařilá. Okruh použité literatury je odpovídající zvolené tématice. Předložená práce splňuje po formální stránce všechny požadavky kladené na rigorózní práci.

Práce je logicky rozčleněna mimo úvodu a závěru do jedenácti kapitol, které jsou dále členěny na podkapitoly. V úvodu se rigorosant pokouší nastínit smysl a jeho pojetí rigorózní práce a snaží se nastínit cíle, které bych chtěl svojí prací docílit. Nejprve je pojednáno o historickém vývoji institutu poškozeného v českém trestním řízení a dále o významu tohoto subjektu trestního řízení pro současnost. Autor zde velmi zběžně zmiňuje i problematiku soukromé žaloby v trestním řízení a neopomíná i skutečnost, že soukromá žaloba existovala i v rakouském trestním řádu, který platil na našem území. Druhá kapitola se zabývá možnostmi poškozeného ovlivňovat zahájení a průběh samotného trestního stíhání. Autor zde věnuje pozornost zejména institutu souhlasu poškozeného s trestním stíháním a nevyhýbá se ani aktuálním problémům této problematiky. Třetí kapitola se věnuje samotnému pojmu poškozeného, který srovnává i se zahraničními úpravami tohoto pojmu a systému práv, kterými poškozený v rámci trestního řízení disponuje. Ve čtvrté kapitole je pozornost soustředěna na poškozeného s právem na náhradu škody v této souvislosti i adheznímu řízení. S touto tematikou souvisí i následující kapitola, kde autor popisuje možnosti zajištění nároku poškozeného v adhezním řízení. Šestá kapitola je věnována tradiční dvojroli poškozeného

jako svědka v trestním řízení. Je chvályhodné, že se autor pokusil vypořádat i s otázkou případné neobjektivity výpovědi svědka poškozeného. Sedmá kapitola se zabývá možnostmi zastoupení poškozeného v rámci trestního řízení zmocněncem. V následující kapitole, pak autor věnuje pozornost odklonům z pohledu poškozeného a devátá kapitola řeší problematiku opravných prostředků a v této souvislosti možnosti poškozeného. V desáté kapitole se autor zabývá pojmem obětí trestného činu a kapitola poslední se snaží vyzdvihnout některé kriminologické aspekty problematiky poškozeného v trestním řízení.

V závěru autor shrnuje problematická místa, na které narazil při zpracování své práce a neopomíjí jak teoretickou tak praktickou stránku této problematiky.

Celkově lze předloženou práci hodnotit jako pěknou. Autor zde prokázal znalost zvolené problematiky, a to včetně pramenů a zejména některých problémů spojených s tématem. Autor prokázal schopnost samostatné tvůrčí odborné práce.

Závěrem je nutné uvést, že předložená práce Mgr. Jana Schramhausera po formální i obsahové stránce požadavky kladené na rigorózní práci a je způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při obhajobě své práce by se autor mohl vyjádřit k otázce, zda by navrhoval de lege ferenda omezení dispozičního práva poškozeného udílet souhlas s trestním stíháním podle § 163 trestního řádu.

Doporučuji, aby po úspěšné obhajobě a rigorózní zkoušce byl Mgr. Janu Schramhauserovi udělen titul doktora práv.

V Praze, dne 20.01.2010

JUDr. Mgr. Jana Navrátilová, Ph.D.

oponent